

Справа № 2-03
1982 року

В И Р О К

ІМ'ЯМ УКРАЇНСЬКОЇ РАДНИСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

25 червня 1982 р. Судова колегія в кримінальних справах
Львівського обласного суду в складі:

Головуючого Кречива-Дворецького С.І.

Народних засідателів Михайлова В.І.
Кальчицького Н.Б.

при секретарях Дякушаків С.М., Германів В.С.

з участю прокурора Ниродовича В.М.

та адвоката Степаненка О.Т.

розглянула у відкритому судовому засіданні в приміщенні Львівського
обласного суду в м. Львів кримінальну справу про обманувачення

Горина Михайла Николаевича, 1900 року 17 червня,
уроджені с. Катіло Закарпатського р-ну Львівської
області, мешканці м. Львів, вул. Кірова, 30 кв. 14,
гр-ад СРСР, українець, з вищою освітою, безпартій-
ного, одруженого, на законних підставах двоє дітей
шкільного віку, судимого 18 квітня 1966 року
Львівським обласним судом за ст. 62 ч. 1 КК УРСР за
шість років позбавлення волі, звільненого з місця
ув'язнення після повного відбуття покарання 26
березня 1971 року, прозиваного до арешту інспектором
районного : на Львівському виробничому об'єднанні
"Кієвська".

у вчиненні злочинів, передбачених ст.ст. 62 ч. 2 і 179 КК УРСР.
Судова колегія

У о б'я с н и л а :

підсудний Горинь М.М. судучи розумним в 1966 р. за антирадянську
агітацію і пропаганду за шість років позбавлення волі, під час відбуття
покарання в місцях позбавлення волі і після звільнення з місця позба-
влення волі продовжував займатися вчиненням аналогічних злочинів
небезпечних державних злочинів на протязі тривалого часу в період
1967-1981 р-р.

У вказаний період підсудний Горинь М.М. не сам особисто, так і з
участю своїх однодумців, виготовляв, розповсюджував та роздавав доку-
менти, в яких містяться заклики до вступу до Радянської
держави і суспільний документів нелегально були передані до органів
влади. Оскільки з цих документів нелегально були передані до органів
капіталістичні країни. Де, маючи широке розповсюдження, виконують
функції антирадянськими центрами та буржуазною пропагандою в провадженні

них акціях проти СРСР. Крім того, підсудний Горинь М.М. в цей період проводив антирадянську пропаганду і в усній формі.

Так, в липні 1967 р., підсудний Горинь М.М. з цієї небезпечної державного злочину, підсудний Горинь М.М. виготовив та розповсюджував антирадянський злочинний документ у вигляді закони на ім'я депутата Верховної Ради СРСР О. Гончара, в такій формі приводу ст. К. Гибовського, переданий їм мешканцю м. Київ Світличному І.О., які були у останнього вилучені під час обшуку в лютому 1972 року.

В записі на ім'я Гончара беруться під захист особи, які проводять антирадянську діяльність в нашій країні, зводяться злісні наклепи щодо радянської дійсності, стверджуються, що нібито в нашій країні порушуються демократичні права та свободи громадян, проводяться безпідставні арести.

В статті "З приводу ст. К. Гибовського" розсється спроба дискредитувати націоналістичну контрреволюційну діяльність, чобів на Україні, стверджуються, що український народ нібито аморальний.

В березні 1968 р., підсудний Горинь М.М. виготовив документ антирадянського наклепницького змісту у вигляді листа, який починається словами: "Дорогий брате..." і закінчується словами: "...Твій Ірчи".

В цьому документі з націоналістичних поглядів викладені наклепницькі вигадки про те, що в нашій країні нібито існує тоталітарний режим та "русифікація", перочитана інтернаціональна політика Радянської держави. Цей наклепницький документ підсудний Горинь М.М. розповсюдив через свого брата - Гориня Н.М., який в 1971 р. передав його Світличному І.О., у якого він був вилучений під час обшуку в лютому 1972 р.

В червні 1969 р., передувачи в укр. мові в тому ж 2 ЛВС Володимирської області підсудний Горинь М.М. разом з своїм однодумцем Кандисом І.О. та Іух'яном І.І., які також підсудні за антирадянськими злочинами в цей час, виготовив антирадянський наклепницький документ, адресований в Організацію Ос'ядених Народів та Комітет по правах людини.

В цьому документі зводяться злісні наклепи на радянський державний та суспільний лад, національну політику СРСР, стверджуються про те, що нібито в СРСР ущемлюються демократичні права і свободи громадян, знижуються "національні духовні цінності", проводяться русифікація.

З метою розповсюдження та широкого використання націоналістичними центрами в проведенні антирадянської пропаганди проти СРСР підсудний Горинь М.М. придбав заходи до передачі цього наклепницького документу за кордон, де він в квітні 1969 р. був надрукований в м. Мюнхені в журналі "Сучасність". Слин ним виданням в антирадянському журналі "Сучасність" в примірник цього антирадянського документа в машиннописному варіанті був вилучений 14 січня 1972 р. під час обшуку на квартирі мешканки м. Київ Світличної І.О.

146
- 3

В листопаді 1969 р. підсудний Горинь М.М. виготовив та розповсюдив антирадянський документ у вигляді листа до засудженого за зраду Батьківщини і участь в антирадянській організації Красівського З.М., передавши його останньому. ~~Лист~~ і був вилучений у Красівського ~~у~~ січні 1972 р. *ІК-6*

В цьому документі зводиться злісний наклеп на діяльність радянських державних органів, звеличуються до "патріотів" особи, які засуджені за проведення антирадянської ворожої діяльності, робиться спроба закликів до "боротьби за волю", "національну гідність".

В 1971 р. підсудний Горинь М.М. одержав від Красівського З.М. для дальшого розповсюдження написану останнім збірку віршів антирадянського змісту під назвою "Невольницькі плачі", в якій містяться заклики до боротьби з Радянською владою, наклепи на Радянський державний та суспільний лад і національну політику КПРС та радянської держави. Опрацювавши та відредагувавши цей антирадянський документ, підсудний Горинь М.М. в кінці 1971 р. в м. Львові розповсюдив його, передавши для ознайомлення Гелю І.Я., який і був у останнього вилучений 12 січня 1972 р. під час обшуку в м. Самборі Львівської області.

В січні 1972 р. підсудний Горинь М.М. виготовив з метою дальшого розповсюдження наклепницький документ, адресований в інші радянські державні органи, який починається словами: "Москва" і закінчується ~~у~~ словами: "над групою творчої інтелігенції України органи КДБ 17.01.1972".

В цьому документі зводиться наклеп на діяльність радянських державних органів, стверджується про нібито безпідставні, незаконні арешти в 1972 р. окремих осіб з числа творчої інтелігенції на Україні. Цей документ Горинь М.М. зберігав у себе вдома до його вилучення при обшукі 12 березня 1980 р.

В квітні 1974 р. підсудний Горинь М.М. виготовив та розповсюдив наклепницький документ у вигляді листа до Світличної О.П., який надіслав їй у м. Київ.

В цьому документі зводиться наклеп на радянські правоохоронні органи, твердиться, що нібито в нашій країні порушуються права та свободи громадян, які безпідставно притягуються до кримінальної відповідальності, підводячи "все це під антирадянщину".

В 1975-1976 р.р. підсудний Горинь М.М. виготовив з метою дальшого розповсюдження наклепницький документ у вигляді заяви в радянські державні органи від імені Максим'як М.В., який починається словами: "Все, що скоїлося зі мною..." і закінчується словами: "...аналогічну історію я не повірила б".

В заяві стверджується наклеп про нібито існуючі порушення прав людини в СРСР і, зокрема, про звільнення громадян з роботи по "політичних мотивах". Цей документ підсудний Горинь М.М. зберігав у себе вдома до часу його вилучення при проведенні обшуку 12 березня 1980 року.

В 1976-1977 р.р. підсудний Горинь М.М. виготовив з метою дальшого розповсюдження наклепницький документ у вигляді заяви

в Комітет по правах людини при ООН від імені дружини засудженого за проведення антирадянської діяльності Геля І. А., який починається словами: "До Комітету по правах людини ООН..." і закінчується про нібито існує порушення прав людини в СРСР, зводиться наклеп на діяльність радянських адміністративних органів. Чернетки цього документу підсудний Горинь М.М. зберігав у себе вдома до часу їх вилучення при обшуці 12 березня 1980 р.

В 1978 р. підсудний Горинь М.М. виготовив з метою дальшого розповсюдження наклепницький документ у вигляді листа до засудженого за скоєння особливо небезпечного державного злочину Стуса В.С., який починається словами "Дорогий Василю..." і закінчується словами: "... вишлю. На все добре".

В цьому документі робиться наклеп на діяльність правоохоронних радянських органів, стверджується наклеп про нібито відсутню в нашій країні соціалістичну законність, яку "порушують і ігнорують" і це є нібито "нормою" для радянського способу життя, суспільства.

Цей документ підсудний Горинь М.М. зберігав у себе вдома до часу вилучення його при обшуці 12 березня 1980 р.

Підсудний Горинь М.М. продовжуючи спілкуватися зі своїми однодумцями - особами, які раніше були засуджені за скоєння особливо небезпечних державних злочинів та іншими, які стали на шлях боротьби проти радянського соціалістичного ладу, в 1980-1981 р.р. з метою підриву і ослаблення Радянської влади та дальшого їх розповсюдження зберігав у себе документи наклепницького антирадянського змісту.

В лютому 1980 р. підсудний Горинь М.М. одержав для ознайомлення від раніш засудженого за проведення антирадянської ворожої діяльності Кандиби І.О. один примірник антирадянського документу у вигляді заяви останнього до радянських органів та у міжнародні організації, що починається словами: "Голові Президії Верховної Ради СРСР,..." і закінчується словами: "... травень 1979 р., Кандиба".

В цьому документі з ворожих антирадянських буржуазно-націоналістичних позицій зводяться злісні наклепницькі вигадки, що порочать радянський державний та суспільний лад, Конституцію СРСР, радянські судові органи. Зокрема, в цьому документі твердиться, що "Конституція СРСР існує для світу та дурнів", що нібито "беззаконня і свавілля продовжуються в нашій країні і після XX з'їзду КПРС", робиться спроба взяти під захист осіб, які проводять ворожу проти СРСР діяльність. Намагаючись підірвати авторитет Радянського Союзу на міжнародній арені, в "Заяві..." з антирадянських позицій стверджується, що СРСР нібито активно виступає за дотримання прав людини тільки на міжнародних форумах, що в СРСР нібито проводиться тотальне переслідування, дискримінація, шантаж, знущання, приниження гідності, ідеологічний і політичний терор.

Цей антирадянський документ підсудний Горинь М.М. зберігав у себе вдома до часу його вилучення при обшуці 12 березня 1980 р.

В жовтні-грудні 1980 р. цей документ у вигляді "Заяви..." який був опублікований в націоналістичному журналі "Визвольний шлях", який видається в м. Лондоні буржуазно-націоналістичним видавництвом "Українська видавнича спілка" і широко використовується в підривних

В той же час підсудний Горинь М.М. зберігав у себе на квартирі до часу вилучення при обшуці 24 березня 1981 р. з метом дальшого розповсюдження машинописний документ антирадянського змісту, надрукований під копірку на російській мові, що починається словами: "Просим обнародувати..." і закінчується словами: "...заявлення нових членів и биографии помещены в № 10 Буллетеня".

В цьому документі стверджується наклеп, що нібито в СРСР "кровавий терор", "игнорирование прав и свобод людей". З антирадянських націоналістичних позицій стверджується про нібито систематичне нищення на Україні в теперішній час "лучших сынов украинского народа", які проводять боротьбу "против советского тоталитарного режима". В наклепницькій формі описуються судові процеси над членами так званої "Української групи Хельсінки", стверджується, що всі вони нібито засуджені безпідставно як носії "тяжкого креста правды" и боротьби против своеволия, національного гнета и полицейского режима в СССР".

В листопаді 1981 р. підсудний Горинь М.М. зберігав з метом дальшого розповсюдження до часу вилучення при обшуці 28 листопада 1981 р. три примірники антирадянського документа у вигляді машинописного тексту, що починається словами: "Соціальні дослідження механізму русифікації на Україні..." і закінчується словами: "...живучість дозволити дивитися на майбутнє з оптимізмом".

В цьому документі з антирадянських наклепницьких позицій дається оцінка історичному факту воз"єднання України в об'єднаній сім'ї народів СРСР, стверджується про те, що нібито СРСР "перетворився в велику державу, яка основну частку свого економічного потенціалу тратить на постійне нарощування військової сили і пропагандистських акцій", що нібито в СРСР існує "безжалісна експлуатація", що нібито в нашій країні проводяться незаконні арешти та переслідування, порушуються права та демократичні свободи громадян, робиться злісний наклеп на національну політику КПРС і радянської держави, говориться про "русифікацію, закабалення України", "терор на рідній Україні", який "досягає страшних масштабів".

Разом з тим підсудний Горинь М.М. з метом підриву та ослаблення Радянської влади серед своїх знайомих та інших осіб проводив на протязі тривалого часу в період 1969-1981 р.р. антирадянську пропаганду в усній формі, поширюючи наклепницькі вигадки, що порочать радянський державний та суспільний лад.

Так, в 1969 р. підсудний Горинь М.М., перебуваючи в тюрмі № 2 УВС Володимирської області, в розмові з ув"язненим Маложенським В.І. стверджував наклепи про те, що нібито в теперішній час на Україні відбувається русифікація, що Україна втратила свою незалежність, що з цим потрібно вести боротьбу, заявляючи, що "він не скориться і в подальшому буде вести боротьбу проти русифікації і за незалежність України".

На протязі 1976-1977 р.р. підсудний Горинь М.М. в неодноразових розмовах з жителькою м. Львова Максим'як М.В. стверджував наклепи про те, що нібито в теперішній час на Україні відбувається процес русифікації і він носить планомірний характер, що в СРСР порушуються

демократичні права та свободи громадян, проводяться незаконні безпідставні арешти осіб, які "таким чином чинять опір цій державній політиці", називаючи це "червоною мафією". Підсудний Горинь М.М. заявляв, що питання боротьби проти "русифікації" політики Радянського уряду необхідно винести на світову арену, рахуючи це першочерговим завданням сьогодення та майбутнього.

В березні 1981 р. підсудний Горинь М.М. в розмовах з громадянином Кугаревим В.Я. в м.Трускавці Львівської області розповсюджував наклепницькі вигадки на зовнішню політику Радянського уряду, стверджуючи, що введення радянських військ в 1980 р. в Афганістан є "інтервенцією", схвально відзивався та виправдовував ворожу діяльність комітету "Солідарність" в ПНР, називаючи ці події "могутнім рухом та великою силою", стверджував наклепи про те, що в нашій країні нібито порушуються демократичні права та свободи громадян і що ними нібито користуються тільки "верхи".

Крім того, підсудний Горинь М.М. в процесі розслідування слідчим відділом УКДБ УРСР до Львівській області кримінального ст.62 ч.2 КК УРСР, будучи викликаним на допит в якості свідка 8 та 19 травня 1981 р., а також під час розгляду цієї кримінальної справи Львівським обласним судом, будучи також викликаним на допит в якості свідка 23 липня 1981 р., відмовився від дачі показів в якості свідка, недовірливий на те, що він був попереджений про кримінальну відповідальність за ст.179 КК УРСР за відмову від дачі показів.

у Допитаний у судовому засіданні підсудний Горинь М.М. своєю вчиненні на протязі тривалого часу в період 1967-1981 р.р. антирадянської агітації і пропаганди у виготовленні, зберіганні та розповсюдженні документів, в яких містяться наклепницькі вигадки, що порочать державний і суспільний лад, з метою підриву чи ослаблення Радянської влади, в проведенні в цей період з цією ж метою антирадянської пропаганди в усній формі, а також у відмові в травні-липні 1981 р. від дачі показів в якості свідка при розслідуванні кримінальної справи про обвинувачення Кандиби І.О. за ст.62 ч.2 КК УРСР та під час розгляду цієї справи в судовому засіданні Львівським обласним судом не визнав та пояснив, що при відбутті покарання в місцях позбавлення волі в період 1967-1971 р.р. приймав участь у складанні окремих гострих, тенденційних документів і міг скласти ~~так~~ документи сам особисто, але не мав на меті підриву чи ослаблення Радянської влади, але після звільнення з місць ув'язнення він був доляльним по відношенню до Радянської влади і не займався антирадянською агітацією та пропагандою з метою підриву чи ослаблення Радянської влади.

Підсудний Горинь пояснив також в судовому засіданні, що вилучені у нього під час обшуків 24 березня 1981 р. та 23 листопада 1981 р. двох антирадянських документів, відповідно документу на російській мові, який починається словами: "Просим обнародовать..." та "Соціальні дослідження механізму русифікації на Україні...", йому не належать і що хтось міг підкинути йому ці документи з провокаційною метою.

Ця заява підсудного Гориня М.М. про те, що він не зберігав цих антирадянських документів, що нібито хтось підкинув ці документи спростовані матеріалами перевірки цих заяв підсудного Гориня, затвердженими прокурором Львівської області / т.бм 5, а.с. 141-143/.

150
- 7

Винність підсудного Гориня М.М. по всіх епізодах пред'явлено-го йому обвинувачення доведена повністю.

Зокрема, по епізодах виготовлення, зберігання і розповсюдження документів, в яких містяться наклепницькі вигадки, що порочать Радянський державний та суспільний лад з метою підриву чи ослаблення Радянської влади, винність підсудного Гориня доведена повністю наступними доказами.

По епізоду виготовлення та розповсюдження в 1967 р. антирадянського документу у вигляді заяви на ім'я О.Гончара, а також антирадянського документу під назвою "З приводу ст.К. Гжибовського" винність підсудного Гориня стверджується:

показами самого підсудного Гориня М.М. про те, що в липні 1967 р. він написав заяву одному із громадських чи державних діячів УРСР / том 2 а.с. 45, 42/.

показами свідка Світличного І.О. про те, що в 1967 р. Горинь М.М. виготовив націоналістичного змісту документ - заяву на ім'я О.Гончара і нотатку "З приводу ст. К. Гжибовського" / а.с. 266, том 1; а.с. 17, том 2/.

протоколами виїмки від 29 лютого 1972 р., під час якої на квартирі у Світличного І.О. були вилучені ці антирадянські документи / том 2, а.с. 3, 65-66/.

речовими доказами: рукописними документами антирадянського змісту: "Депутату Верховної Ради СРСР О.Гончару..." та "З приводу ст.К. Гжибовського", вилученими у Світличного І.О. / у вигляді електрографічних копій, том 2, а.с. 51, пакет № 1/.

По епізоду виготовлення та розповсюдження в березні 1968 р. антирадянського націоналістичного документу у вигляді листа до брата винність підсудного Гориня М.М. стверджується:

показами підсудного Гориня М.М. про те, що в березні 1968 року він виготовив лист, адресований до одного із своїх братів / том 2, а.с. 48/.

показами свідка Світличного І.О. про те, що весно-літом 1971 р. він одержав тенденційного за змістом листа Гориня М.М. через його брата - Гориня Б.М. / том 1, а.с. 266, том 2, а.с. 12, 24/.

показами свідка Гориня Б.М. про те, що він не виключає можливості ознайомлення Світличного І.О. з листами його брата - Гориня М.М. / том 2, а.с. 60/.

протоколами обшуку від 4 лютого 1972 р., проведеного на квартирі Світличного І.О., під час якого вилучено листа антирадянського наклепницького змісту / том 2, а.с. 61/.

речовим доказом: документом наклепницького змісту, що вилучений у Світличного І.О., у вигляді електрографічної копії листа Гориня М.М. / том 2, а.с. 51, пакет № 1/.

висновком криміналістичної експертизи від 5 травня 1982 р., згідно якого рукописний текст листа, що починається словами: "Дорогий брате...", виконано підсудним Горинем М.М. / том 5, а.с. 139/.

По епізоду виготовлення та розповсюдження в червні 1969 р. антирадянського наклепницького документу, адресованого в ООН та Комітет по правах людини, винність підсудного Гориня М.М. стверджується:

показами свідка Кандиби І.О. про те, що в червні 1969 р. разом з Горинем М.М. та Лук'яненком Л.Г. в умовах слідчого ізолятора УВС Володимирської області вони виготовили документ адресований в ООН / том 3, а.с. 19,21,263,264,265,266/.

показами свідка Лук'яненка Л.Г. про те, що в 1969 р., перебуваючи в слідчому ізоляторі УВС Володимирської області разом з Горинем М.М. та Кандибою І.О., виготовили лист-заяву в ООН / том 3, а.с.45,46/.

протоколом обшуку від 12 січня 1972 р. в квартирі Світличної Н.О., під час якого вилучено машинописний антирадянський документ "Організація Об'єднаних Націй. Комітет по правах людини" / том 3, а.с.2,3/.

протоколами огляду від 16-24 січня 1972 р. та 29 грудня 1981 р., з яких вбачається, що документ під назвою "Організація Об'єднаних Націй. Комітет по правах людини" антирадянський за змістом / том 3, а.с.6, том 5, а.с. 30-31/.

речовими доказами : машинописним антирадянським документом "Організація Об'єднаних Націй. Комітет по правах людини", вилученим при обшуку у Світличної Н.О., електорографічною копією цього документу, опублікованого в журналі "Сучасність" № 10 за 1969 р. / ФРН, Мюнхен/, яка надійшла з Центральної Наукової бібліотеки АН УРСР та рукописним документом антирадянського змісту: "Організація Об'єднаних Націй...", що надійшов з прокуратури Володимирської області / том 3, а.с.4-5, 257-261, том 5, а.с.23, пакет № 1/.

висновком криміналістичної експертизи від 5 лютого 1982 р., згідно якого антирадянський рукописний документ, адресований в ООН та Комісію по правах людини, виконано підсудним Горинем М.М. / том 5, а.с.59-зв./.

По епізоду виготовлення і розповсюдження в листопаді 1969 р. антирадянського документу у вигляді листа до засудженого за зраду батьківщини і участь в антирадянській організації Красівського **З.М.** винність підсудного Гориня М.М. стверджується:

показами свідка Красівського **З.М.** про те, що під час відбуття покарання в тюрмі УВС Володимирської області Гориня М.М. виготовив і передав йому листа, який був у нього вилучений / том 1, а.с. 174-175/.

протоколом огляду від 29 грудня 1981 р., з якого вбачається, що документ у вигляді листа до Красівського **З.М.** є антирадянським за своїм змістом / том 5, а.с. 32/.

речовим доказом : рукописним документом антирадянського змісту у вигляді листа до Красівського **З.М.**, що був у нього вилучений / том 5, а.с. 29, пакет № 2/.

висновком криміналістичної експертизи від 5 лютого 1982 року, згідно якого антирадянський документ у вигляді листа до Красівського **З.М.**, виконано обвинуваченим Горинем М.М. / том 5, а.с. 59-зв./.

По епізоду опрацювання і редагування одержаної від Красівського **З.М.** збірки віршів антирадянського змісту під назвою "Невольницькі плачі" і розповсюдження цього антирадянського документу в 1971 р. винність яких підсудного Гориня М.М. стверджується:

показами свідка Красівського **З.М.** про те, що, перебуваючи разом з Горинем в слідчому ізоляторі УВС Володимирської області, він написав збірку віршів "Невольницькі плачі" і допускає, що один з примірників міг потрапити в постійне користування Гориня М.М. / том 1,

а.с. 172-зв./.

- 9

показами свідка Красівського в судовому засіданні про те, що він одержав в 1969 р. листівку від Гориня націоналістичного змісту і що Горинь міг одержати в слідізоляторі м. Володимира окремі вірші з його збірки "Невольницькі плачі".

показами свідка Геля І.А. про те, що в кінці 1971 р. Горинь М.М. передав йому для ознайомлення збірку віршів Красівського "Невольницькі плачі" / том 2, а.с. 257-258/.

протоколом обшуку від 12 січня 1972 р., проведеного в квартирі Геля І.А., під час якого вилучено збірку віршів Красівського "Невольницькі плачі" / том 2, а.с. 124-137/.

протоколом огляду від 27 січня 1972 р., з якого вбачається, що збірка віршів З.Красівського "Невольницькі плачі" антирадянська за змістом / том 2, а.с. 242-254/.

речовим доказом: збіркою віршів антирадянського змісту З.Красівського "Невольницькі плачі" / у вигляді електорографічної копії, том 2, а.с. 140-241/.

висновками криміналістичних експертиз від 26 травня 1972 р. та від 5 лютого 1982 р., згідно яких окремі записи і правки в збірці віршів "Невольницькі плачі" виконані підсудним Горинем / том 2, а.с. 274, том 5, а.с. 93-зв./.

Допитана в судовому засіданні в якості свідка експерт-криміналіст Верник ствердила правильність свого висновку на попередньому слідстві.

Свідок Гель І.А. в судовому засіданні змінив свої покази і заявив, що збірку віршів Красівського він одержав не від підсудного Гориня, але суд не надає віри цим показам Геля в судовому засіданні, оскільки вони направлені на вигородження Гориня від відповідальності за розповсюдження цього антирадянського документу.

к) По епізоду виготовлення і розповсюдження в січні 1972 р. антирадянського наклепницького документу, адресованого у радянські державні органи, винність підсудного Гориня М.М. стверджується: показами Гориня М.М. про те, що в січні 1972 р. він виготовив документ який починається словами: "Москва Кремль...", який зберігав у себе до часу вилучення / том 3, а.с. 153/.

протоколом обшуку від 12 березня 1980 р., проведеного в квартирі Гориня М.М., під час якого вилучено документ наклепницького змісту, адресований у вищі радянські державні органи / том 3, а.с. 50-57/.

протоколом огляду від 14 березня 1980 р., з якого вбачається, що документ, який починається словами: "Москва..." і закінчується: "... органи КДБ. 17.01.1972 р.", наклепницького спрямування / том 3, а.с. III, 125/.

речовим доказом: рукописним документом наклепницького змісту, що адресований у вищі радянські державні органи, вилученим у Гориня М.М. / том 3, а.с. 110, пакет № 1/.

висновком криміналістичної експертизи від 5 лютого 1982 р., згідно якого наклепницький документ, адресований у вищі радянські державні органи, який починається словами: "Москва...", виконано обвинуваченим Горинем М.М. / том 5, а.с. 59-зв./.

По епізоду виготовлення та розповсюдження в квітні 1974 р.

наклепницького документу у вигляді листа до Світличної О.П.,
винність підсудного Гориня М.М. стверджується:
протоколом огляду від 29 грудня 1981 р., з якого вбачається, що
документ у вигляді листа до Світличної О.П. наклепницького
спрямування / том 5, а.с. 31/,
речовим доказом: рукописним документом наклепницького змісту у
вигляді листа до Світличної О.П., що надійшов з КДБ УРСР / том 5,
а.с. 34, пакет № 3/,
висновком криміналістичної експертизи від 5 лютого 1982 р., згідно
якого виконавцем наклепницького документу у вигляді листа до Світлич-
ної О.П. є підсудний Горинь М.М. / том 5, а.с. 59-зв./.

✓ По епізоду виготовлення в 1975-1976 р.р. з метом дальшого
розповсюдження наклепницького документу у вигляді заяви в радянські
державні органи від імені Максим'як М.В., винність підсудного
Гориня М.М. стверджується:

показами підсудного Гориня М.М. про те, що в 1975-1976 р.р. він
написав заяву в КДБ УРСР на прохання Максим'як М.В. в зв'язку з
неприсмностями, які вона мала на кафедрі педагогіки Львівського
університету / том 3, а.с. 153-154/.

показами свідка Максим'як М.В. про те, що весною 1976 р. підсудний
Горинь М.М. зі своєї ініціативи написав від її імені заяву в
радянські державні органи з приводу неприсмностей, які вона в
цей період мала на кафедрі педагогіки Львівського університету
/ том 1, а.с. 244, 248/.

протоколом обшуку від 12 березня 1980 р., проведеного в квартирі
Гориня М.М., під час якого вилучено документ наклепницького змісту
у вигляді листа від імені Максим'як М.В. / том 3, а.с. 50-57/.

протоколом огляду від 14 березня 1980 р., з якого вбачається, що
рукописний документ у вигляді листа від імені Максим'як М.В.
наклепницького змісту / том 3, а.с. 125-126/.

речовим доказом: документом рукописного тексту наклепницького змісту
на 9 аркушах від імені Максим'як М.В., який вилучений у Гориня М.М.
/ том 3, а.с. 110, пакет № 1/.

висновком криміналістичної експертизи від 5 лютого 1982 р., згідно
якого виконавцем наклепницького документу у вигляді заяви в радянські
державні органи від імені Максим'як М.В. є підсудний Горинь М.М.
/ том 5, а.с. 59-зв./.

✓ По епізоду виготовлення в 1976-1977 р.р. з метом дальшого
розповсюдження наклепницького документу у вигляді заяви в Комітет
по правах людини від імені дружини засудженого за проведення
антирадянської діяльності Геля І.А., винність підсудного Гориня
М.М. стверджується:

показами підсудного Гориня М.М. про те, що в 1979 р. він виготовив
листа до Комітету по правах людини ООН на прохання Марії Гель
/ том 3, а.с. 152, 157/.

показами свідка Гель М.Й. про те, що в 1976-1977 р.р. Горинь М.М.
на її прохання і від її імені написав лист в ООН / том 1, а.с. 158-
160/.

показами свідка Гель М.Й. в судовому засіданні про те, що
дійсно цього листа в Комітет по правах людини при ООН написав
Горинь приблизно в 1976-1977 р.р.

протоколом обшуку від 12 березня 1980 р., проведеного в квартирі Гориня М.М., під час якого вилучено документ наклепницького змісту у вигляді заяви в Комітет по правах людини при ООН від імені Гель Марії / том 3, а.с. 50-57/.

протоколом огляду від 14 березня 1980 р., з якого вбачається, що рукописний документ у вигляді заяви в Комітет по правах людини при ООН від імені Гель М.И. наклепницький за спрямуванням / том 3, а.с. 120-121/.

речовим доказом: документом у вигляді рукописного тексту на 4-х аркушах, який починається словами: "До Комітету по правах..." і закінчується: "... з повагою Марія Гель", вилученим у Гориня М.М. / том 3, а.с. 110. пакет № I/.

висновком криміналістичної експертизи від 5 лютого 1982 р., згідно якого виконавцем наклепницького документу у вигляді заяви в Комітет по правах людини при ООН від імені Гель Марії є обвинувачений Горинь М.М. / том 5, а.с. 59-зв./.

По епізоду виготовлення в 1978 р. з метов дальшого розповсюдження наклепницького документу у вигляді листа до засудженого Стуса В.С., винність підсудного Гориня М.М. стверджується:

показами підсудного Гориня М.М. про те, що в 1978 р. він виготовив листа до знайомого Стуса В.С. / том 3, а.с. 151/.

протоколом обшуку від 12 березня 1980 р., проведеного в квартирі Гориня М.М., під час якого вилучено документ наклепницького змісту у вигляді листа до Стуса В.С. / том 3, а.с. 50-57/.

протоколом огляду від 14 березня 1980 р., з якого вбачається, що рукописний документ у вигляді листа до Стуса В.С. є наклепницьким за змістом / том 3, а.с. 111-113/.

речовим доказом: документом у вигляді рукописного тексту на 4-х аркушах, який починається словами: "Дорогий Василю..." і закінчується словами: "... На все добре", вилучений у Гориня М.М. / том 3, а.с. 110, пакет № I/.

висновком криміналістичної експертизи від 5 лютого 1982 р., згідно якого документ наклепницького змісту у вигляді листа до Стуса В.С. виконано обвинуваченим Горинем М.М. / том 5, а.с. 59-зв./.

Підсудний Горинь М.М. на протязі тривалого часу в період 1979-1981 р.р. з метов підриву і ослаблення Радянської влади зберігав у себе з метов дальшого розповсюдження документи антирадянського наклепницького змісту, які одержував від своїх однодумців-осіб, раніше засуджених за скоєння особливо небезпечних державних злочинів та інших осіб, які стали на шлях боротьби проти радянського соціалістичного ладу.

Винність підсудного Гориня М.М. по цих епізодах обвинувачення доведена повністю слідуючими доказами.

Так, по епізоду одержання підсудним Горинем М.М. в лютому 1980 р. в м. Львові від Кандиби І.О. одного примірника антирадянського документу у вигляді заяви останнього до радянських урядових органів та міжнародних організацій з метов дальшого розповсюдження, винність підсудного Гориня М.М. стверджується: показами підсудного Гориня М.М. про те, що вилучену у нього при обшуку в його квартирі в лютому 1980 р. "Заяву" залишив Кандиба І.О. / том 3, а.с. 156, том 5, а.с. 193/.

показами свідка Кандиби І.О. про те, що написану ним "Заяву" він залишив в квартирі у Гориня М.М. при його відвідуванні в лютому 1980 р. / том 3, а.с. 262, том 5, а.с. 194, 195, 197/, протоколом обшуку від 12 березня 1980 р., проведеного в квартирі Гориня М.М., під час якого вилучено документ антирадянського наклепницького змісту-заяву Кандиби І.О. Голові Президії Верховної Ради СРСР, яка датована січнем-травнем 1979 р. / том 3, а.с. 50-57/, протоколом огляду від 14 березня 1980 р., з якого вбачається, що "Заява" Кандиби І.О. антирадянського наклепницького спрямування / том 3, а.с. 113-115/,

речовим доказом: заявою Кандиби І.О. / у вигляді копії / та електрографічною копією цієї "Заяви", надрукованої в націоналістичному журналі "Визвольний шлях" /Англія/ № 10, 11, 12 за 1980 р., що надійшла з Центральної Наукової бібліотеки АН УРСР / том 3, а.с. 62-109, 271-318/.

По епізоду збереження підсудним Горинем М.М. з метою дальшого розповсюдження машинописного документу антирадянського змісту, який надрукований під копірку на російській мові, до часу його вилучення при обшуці у нього на квартирі 24 березня 1981 р., винність підсудного Гориня М.М. стверджується:

протоколом обшуку від 24 березня 1981 р., проведеного в квартирі Гориня М.М., під час якого вилучений документ антирадянського наклепницького змісту, що починається словами: "Просим обнародовать..." / том 3, а.с. 188-189/,

протоколом огляду від 27 березня 1981 р., з якого вбачається, що машинописний документ, який починається словами: "Просим обнародовать..." з змісту антирадянського змісту / том 3, а.с. 192-194/,

речовим доказом: документом антирадянського змісту у вигляді машинописного тексту на 1 аркуші, який починається словами: "Просим обнародовать..." / том 3, а.с. 191, пакет № 2/.

По епізоду збереження підсудним Горинем М.М. в листопаді 1981 р. з метою дальшого розповсюдження трьох примірників антирадянського документу у вигляді машинописного тексту, що починається словами: "Соціальні дослідження механізму русифікації на Україні...", винність підсудного Гориня М.М. стверджується:

протоколом обшуку від 28 листопада 1981 р., проведеного в підвальному приміщенні, що належить Гориню М.М., під час якого вилучено три примірники антирадянського документу на 15 аркушах машинописного тексту, який починається словами: "Соціальні дослідження механізму русифікації на Україні..." / том 1, а.с. 23/,

протоколом огляду від 5 грудня 1981 р., з якого вбачається, що три аналогічні примірники машинописного документу на 15 аркушах з текстом, що починається словами: "Соціальні дослідження механізму русифікації на Україні...", є за змістом антирадянським / том 1, а.с. 25-28/,

речовими доказами: документом антирадянського змісту в машинописному вигляді - три аналогічні примірники на 15 аркушах, по 5 аркушів в кожному примірнику, та аркушом паперу з текстом: "М.М. Ознайомився..." і целюфановим пакетом, в якому знаходилися ці документи / том 1, а.с. 24; пакет № 1/,

висновком криміналістичної експертизи від 5 лютого 1982 р., згідно якого рукописні виправлення, зроблені в машинописному тексті

Разом з тим, підсудний Горинь М.М. з метою підризу та ослаблення Радянської влади серед своїх знайомих та інших осіб проводив антирадянську пропаганду в усній формі, поширюючи наклепницькі вигадки, які порочать радянський державний та суспільний лад, на протязі тривалого часу в період 1969-1981 р.р.

Так, по епізоду розповсюдження в 1969 р. підсудним Горинем М.М. в усній формі наклепницьких вигадок в торьмі № 2 УВС Володимирської області в розмові з засудженим Маложенським В.І., що порочать радянський державний та суспільний лад, винність підсудного Гориня М.М. стверджується:

показами свідка Маложенського В.І. про те, що в 1969 р. в розмовах з ним підсудний Горинь М.М. зводив наклепницькі вигадки, що порочать державний та суспільний лад, винність підсудного Гориня М.М. / том I, а.с. 251-252/.

По епізоду розповсюдження в 1976-1977 р.р. підсудним Горинем М.М. в м. Львові в усній формі наклепницьких вигадок, що порочать радянський державний та суспільний лад, в неодноразових розмовах з жителями м. Львова Максим'як М.В., винність підсудного Гориня М.М. стверджується:

показами свідка Максим'як М.В. про те, що в неодноразових розмовах з ним в 1976-1977 р.р. підсудний Горинь М.М. зводив наклепницькі вигадки щодо радянської дійсності, заявляючи, що нібито в УРСР відбувається процес русифікації, порушуються демократичні права і свободи громадян / том I, а.с. 245-246, 248/.

По епізоду розповсюдження в березні 1981 р. підсудним Горинем М.М. в м. Трускавці Львівської області в усній формі наклепницьких вигадок, що порочать радянський державний та суспільний лад, в неодноразових розмовах з жителем м. Львова Жугаревим В.Я., винність підсудного Гориня М.М. стверджується:

показами свідка Жугарева В.Я. про те, що в березні 1981 р. в неодноразових розмовах з ним підсудний Горинь М.М. зводив наклепницькі вигадки щодо радянської дійсності, зовнішньої політики радянського уряду, заявляв про нібито існуючі в нашій країні порушення демократичних прав та свобод громадян / том I, а.с. 258-259/.

показами свідка Жугарева В.Я. в судовому засіданні, який ствердив ці свої покази.

Таким чином, проаналізувавши всі зібрані на попередньому слідстві і перевірені в судовому засіданні докази вини підсудного Гориня М.М., Судова колегія прийшла до ~~визнання~~ твердого переконання М.М., Судова колегія прийшла до ~~визнання~~ твердого переконання про повну доведеність вини підсудного Гориня М.М. в проведенні на протязі тривалого часу в період 1967-1981 р.р. антирадянської агітації і пропаганди в письмовій та усній формі, спрямованої на підризу та ослаблення Радянської влади.

Ці злочинні діяння підсудного Гориня М.М. Судова колегія вважає необхідним правильно кваліфікувати за ст. 62 ч. 2 КК УРСР, оскільки він, будучи в 1966 р. судимий за такий особливо небезпечний злочин як антирадянська агітація і пропаганда з метою підризу і ослаблення Радянської влади за ст. 62 ч. 1 КК УРСР на шість років позбавлення волі, знов продовжував систематично займатися антирадянською агітацією і пропагандою також з метою підризу і ослаблення Радянської влади.

По епізоду відмови підсудного Гориня М.М. в дачі показів в якості свідка в травні 1981 р. при розслідуванні кримінальної справи про обвинувачення Кандиби І.О. за ст.62 ч.2 КК УРСР та в липні 1981 р. під час розгляду даної справи відносно Кандиби у Львівському обласному суді, недивлячись про попередження про кримінальну відповідальність за ст.179 КК УРСР, винаість підсудного Гориня М.М. стверджується:

показами підсудного Гориня М.М. про те, що він не бажає брати участі в попередньому слідстві по кримінальній справі Кандиби І.О. з морально-етичних міркувань / том 3, а.с. 214, 220, 222-223, том 5, а.с. 187, 190, 221-222/,

протоколом судового засідання Львівського обласного суду від 20 липня 1981р., згідно якого свідок Горинь М.М., будучи попередженим про кримінальну відповідальність за ст.179 КК УРСР, відмовився давати покази в якості свідка по кримінальній справі відносно Кандиби І.О. / том 5, а.с. 200-201/.

Проаналізувавши всі зібрані на попередньому слідстві і перевірені в судовому засіданні докази вини підсудного Гориня М.М. по цьому епізоду обвинувачення, Судова колегія прийшла до твердого переконання про повну доведеність вини підсудного Гориня М.М. у відмові від дачі показів по кримінальній справі про обвинувачення Кандиби І.О. у вчиненні особливо небезпечного державного злочину за ст.62 ч.2 КК УРСР.

Ці злочинні діяння підсудного Гориня М.М. Судова колегія вважає необхідним правильно кваліфікувати за ст.179 КК УРСР, оскільки він, будучи попередженим про кримінальну відповідальність за відмову від дачі показів в якості свідка за ст.179 КК УРСР, відмовився давати показання по кримінальній справі в якості свідка.

Обираючи підсудному міру покарання, Судова колегія врахувала, що підсудний Горинь М.М. раніше вже був засуджений за особливо небезпечний державний злочин - за антирадянську агітацію і пропаганду і знов вчинив аналогічний особливо небезпечний державний злочин, що цей тяжкий злочин має виняткову суспільну небезпеку, що ці злочинні дії підсудний Горинь М.М. вчиняв тривалий час, причому ще до відбуття покарання за попередній злочин і до дня арешту. Судова колегія врахувала також дані про особистість підсудного Гориня М.М.

Судова колегія вважає необхідним визнати підсудного Гориня М.М. особливо небезпечним рецидивістом, оскільки він раніше, в 1966 р. вже засуджувався за особливо небезпечний державний злочин за ст.62 ч.1 КК УРСР, судимість за який не знята і не погашена, і знов вчинив аналогічний особливо небезпечний державний злочин за ст.62 ч.2 КК УРСР, за який він засуджується до позбавлення волі на строк не нижче п'яти років.

В зв'язку з цим Горинь М.М. повинен відбувати покарання у виправно-трудовах колоніях особливого режиму.

На підставі наведеного керуючись ст.ст. 323, 324 КПК УРСР, Судова колегія в кримінальних справах Львівського обласного суду

П р и г о в о р и л а :

Гориня Михайла Миколайовича визнати винним та обрати покаран-

за ст. 179 КК УРСР - три місяці виправних робіт без позбавлення волі в районі проживання з відрахуванням в доход держави щомісячно 10% його заробітної плати,

за ст. 62 ч. 2 КК УРСР - десять років позбавлення волі з засланням строком на п'ять років, а за сукупністю цих злочинів на підставі ст. 42 КК УРСР остаточно визначити Гориня М.М. покарання шляхом позбавлення волі у виправно-трудових колоніях суворого режиму з засланням строком на п'ять років, визнавши його на підставі ст. 26 КК УРСР особливо небезпечним рецидивістом.

Міру запобіжного заходу відносно засудженого Гориня М.М. визначити попередню - тримання під вартою в слідізоляторі УКДБ по Львівській області. Строк відбуття покарання рахувати засудженому Гориню М.М. з 3 грудня 1961 року.

Цивільний позов по справі відсутній.

Стягнути з засудженого Гориня М.М. в доход держави судові витрати в сумі 448 крб.

Речові докази: антирадянську літературу і наклепницькі документи, приєднані до матеріалів справи, зберігати разом зі справою.

Вирок може бути опротестований і оскаржений до Судової колегії в кримінальних справах Верховного Суду Української РСР на протязі семи діб з дня його оголошення, а засудженим Горинем М.М. - в той же строк з дня вручення йому копії цього вироку.

Головуючий	підпис
народні засідателі	підпис
	підпис

З оригіналом згідно:

ЧЛЕН ЛЬВІВСЬКОГО ОБЛАСНОГО СУДУ

Крючков

Крючков-Дворецький С.І.